Széky János

GUSZTUS 20

PÁRATLAN OLDAL - LV. évfolyam 33. szám, 2011. augusztus 19.

Azok a régi jó augusztus huszadikák, amikor meg együtt ünnepelt az ország! Elnézem az újsághirdetést, amit az új közszolgálati konglomerátum - MTV, Duna, MR, MTI - tett közzé szép nagy méretben, drapp alapon barna betűkkel, nehezen olvasható pergament utánozva. És tényleg nehezen olvasható. A műsorlista alá még odanyomtatták egy közbülső tónusban a Szent István-szignatúrát, amit a jónép leginkább az István, a király lemezborítójáról ismer, fölé egy AUG 20 emblémát a Szent Koronával kombinálva (az A bal száráról és a G jobb felső végéről csüng le egy-egy golyó), tőle balra gouache (?) portré István királyról (a tízezresről ismert fantáziakép más szögből), az egésznek a jelszava pedig az, hogy ÜNNEPRE HANGOLVA, a P keresztben folytatódik, mint a szignatúrán az R.
Valakitől megrendelték ezt a vizuális katyvarékot, és meg is csinálta. Ám érdekesebb maga a műsor. A kulturális fénypontok: Liliomfi (magyar filmvígjáték, 1954). Félórás rádióriport az Aranycsapat (1949-56) egyik legszürkébb tagjának a csángóknál tett látogatásáról - az MR1-en, amely a NER jegyében visszakapta becsületes magyar nevét, a Kossuthot (Révai József, Moszkva, 1941). Honfoglalás (magyar játékfilm, 1996, az ún. hazaáruló szoclib kormányzat finanszírozásában), Lúdas Matyi (magyar film, 1949). Gravitálás a múltba, annak is a nemzetietlennek mondott korszakaiba, mert akkor még tudtak filmet csinálni, focizni, rádiót elnevezni. Tűzijátékozni, légiparádézni, Szent Koronát visszakapni. Leszerződtetni Franco Nerót.
A nemzeti ügyek kormányzatának és a tőle eszméletlenül független, központosított közs-zolgálati médiának, ugye, az a célja, hogy visszaadja a magyarságnak az önbizalmát, amitől a baloldal (az a rárontós) megfosztotta. De nekik vajon mennyi önbizalmuk lehet, ha amaz időkhöz képest egy állami ünnepen semmi újat nem tudnak adni a népnek?